

Mischa Andriessen

DWALMGASTEN

GEDICHTEN

2016

DE BEZIGE BIJ

AMSTERDAM | ANTWERPEN

VERSCHIL

Toen ze aankwamen, waren we verdwenen
en zij waren al weer weg, toen wij ten slotte
uit onze schuilplaatsen tevoorschijn kwamen.
De kamer leek onveranderd op het eerste gezicht
was nergens iets van zijn plaats gekomen.
Zelfs de voordeur hadden ze achter zich dichtgedaan.
We kenden de verhalen van anderen.
Hoe alles overhoop was gehaald
wat breekbaar was gebroken
weg wat mogelijk waarde had.
We zijn gehoord, bad Pa
de armen zo hoog als denkbaar
in de lucht. O mijn god
sidderde Ma, een hand voor de mond.
Ze staarde naar grootmoeders stoel
aan het verre eind tegenover haar
telde ons met een trillende vinger
tot telkens weer een tekort.